



IN DE SCHIJNWERPER

Diederik Slob en Marsha Metselaar:

'Graag delen wij onze tuin en kunst met anderen'

Veel Westzaners hebben inmiddels al kennisgemaakt met de pronktuin achter het huis bij Diederik Slob (48) en Marsha Metselaar (47) op Kerkbuurt 12. Te zien is een bijzondere mix van unieke planten en kunst van Marsha's hand.

Sinds wanneer wonen jullie hier?

M: Toen wij dit huis in 2015 voor het eerst bekeken zaten Janny en Frits Klerk naast ons in hun voortuin. Zij wilden de poort wel opendoen, zodat we ook de achtertuin konden zien. We kwamen terug en toen Diederik zo bij de zijgevel stond probeerde ik mij voor te stellen of hij bij dit huis paste. En dat paste. D: Wij ontmoetten elkaar voor het eerst op 27 maart 2014. Hoe fout kan het plan zijn dat je al een jaar daarna een opknaphuis koopt? Maar we hebben geen moment spijt gehad. Het was alleen iets meer werk dan we gedacht hadden. Je kon echt letterlijk door de voorgevel heen de overburen zien. Uiteindelijk is alles gestript. We wilden het huis graag hebben, omdat er op de begane grond een aparte kamer was voor Marsha's atelier. Plus vanwege de tuin. Het was eigenlijk gewoon een impulsaankoop. In totaal heeft het iets van acht kamers. Marsha had in haar vorige huis 40 m², ik 90 m² en dit is 160 m². M: Ik ben hier na een jaar komen wonen en Diederik een half jaar na mij.

'Eigenlijk gewoon een impulsaankoop'

Woonden jullie daarvoor dan nog niet samen?

D: Nee. We woonden allebei in Amsterdam en kenden elkaar net een jaar. Op datingsite e-Matching, wat toen nog een heerlijke houtje-touwtje site was, zag ik een foto van Marsha, die zich ook net had ingeschreven. M: Ik ontving van hem meteen een hele leuke e-mailbrief en reageerde. D: Ik dacht meteen: Dit wordt het. Dus ik had voor de eerste date een heel cultureel programma samengesteld. M: Bij het Oosterpark zagen we elkaar voor het eerst en dan denk je: 'O, oh... Het uitje was helemaal in mijn interessesfeer. Diederik is een jongen met veel kennis en ik vond dat een leuke aanvulling op wat ik doe en hoe ik in elkaar zit. Ik ben nogal visueel ingesteld. Hij praatte veel, maar aan het einde van de dag ging het toch nog een uurtje over mij. Daarna voelde het goed. D: Na die eerste ontmoeting zag ik wel 'potentie'. Ik was niet hoteldebotel, maar Marsha voelde wel meteen vertrouwd. M: Bij de tweede ontmoeting zocht ik voor een project veertjes in het park. Toen bleek dat hij die veertjes beter zag dan ik!

Wat doen jullie voor werk?

M: ik ben sinds 2001 afgestudeerd beeldend kunstenaar en ik geef in ons tuinhuis les in keramiek. D: ik ben 'meester' in de Watergraafsmeer in Amsterdam en geef drie dagen per week les aan twee

groepen 6. Daarnaast heb ik een tuin en een huis, haha! Ik heb ooit aan de UvA biologie gestudeerd en heb daar elf jaar gewerkt. Ik was handig met computers en ja, in het land der blinden is eenoog koning. Al gauw gaf ik cursussen en had ik een soort coördinatiefunctie tussen bedenkers en de gebruikers. Maar al het vergaderen lag mij niet. Uiteindelijk gaf ik zelfs les in dingen waar ik zelf niks van af wist. En waar ik niet eens bevoegd voor was. Daar was ik opeens wel klaar mee. Ik kreeg het idee dat ik

maar een beetje subsidie zat weg te lullen. Ik wilde wel eens een vak leren, dat ook maatschappelijke waarde heeft. En om je biologiekennis aan pubers te vergooien dat zag ik niet zitten. Nu op de basisschool zijn er weleens momenten dat ik denk: wat doe ik mezelf aan? Maar over het algemeen ben ik er heel tevreden mee. Ik sluit niet uit dat ik over tien jaar weer iets heel anders ga doen, hoor. Want het is wel een heel intensieve baan, die mij veel energie kost. Vandaar dat ik het ook maar drie dagen doe.

Hebben jullie hiervoor ook een tuin gehad?

M: Het was aanvankelijk vooral mijn passie. In mijn vorige tuintje had ik allemaal verschillende soorten bloemen. Diederik had op zijn balkon alleen maar eetbare planten en kruiden. Onze tuin nu is veel groter dan waar we in beginsel naar op zoek waren. Diederik draagt zorg voor tal van planten en ondersoorten – hij koopt zelfs zaden in het buitenland – en ik doe het ontwerp van de tuin en de composities. Op kijkdagen is niet alleen mijn kunst, maar ook die van mijn leerlingen te zien.

Hoe bevalt het wonen in Westzaan?

M: Oorspronkelijk kom ik uit Leerdam. Daarna ben echt een zwerfkat geweest. Toen wij Westzaan binnenreden voelde het meteen als thuiskomen. Dat mensen veel aandacht besteden aan hun huis en hun tuintje gaf een verwelkomend gevoel. Alle burens waren even aardig. D: Mijn moeder zei altijd: familie en vrienden zijn leuk, maar wil je goed contact met je burens dan moet je daar meteen binnen een uur al kennis mee gaan maken. M: Jij zei al: pas op! Ik neem iedereen mee naar huis. D: Die eerste avond had Marsha de voordeur afgesloten. Toen wij terugkwamen ging de sleutel geen kant meer op. Zaten wij daar op de stoep te wachten op een slotenmaker. Die avond hadden we meteen al meelevende burens over de vloer.

D: Ik ben en blijf een Rotterdammer, maar ik voel



me hier absoluut thuis. Dat 'niet lullen maar poetsen' vind ik hier meer terug dan in Amsterdam.

Marsha, hoeveel uur geef jij les?

Twee lessen van elk 2,5 uur per week. Ik ben opgeleid om met verschillende soorten klei te werken en heb daar twintig jaar ervaring in. Verder werk ik ook met stof om klei of keramiek heen. Ik maak ook beelden voor in de tuin, maar de tuin op zich is ook weer een bron van inspiratie. Daar willen we volgend jaar iets mee gaan doen.

Exposeer je ook?

Ja, in de weekenden van 28/29 november en 5/6 december exposeer ik met vrouwen van Tengel bij het Weefhuis in Zaandijk. Het meeste werk dat daar staat verkoop ik dan ook. Ook tijdens mijn exposities thuis verkoop ik goed. Ik maak niets op commerciële basis, maar alleen wat ik zelf mooi vind. Soms ook heel museale stukken, hoor.

Wat vinden jullie belangrijk in het leven?

M: Ik vind het echt leuk om van alles zelf te maken. Ook voor dit huis hebben we veel dingen zelf gedaan. Dus dat je je eigen omgeving en sfeer creëert, zoals ook Diederik die zijn eigen plantjes kweekt. En het zelf aanleggen van de tuin. D: Voor mij is rust, orde en regelmaat echt heel belangrijk. Uit zelfbescherming. Ik ben wel wat chaotisch en ik wil altijd te veel. Ik heb een heel gestructureerd leven, want ik heb de neiging om anders uit de bocht te vliegen. In het voorjaar is de achtertuin gesaneerd vanwege lood in de grond. Ik mag wel zeggen mede dankzij het verplicht thuisblijven kon ik dat toen ook aan.

Marijke van der Pol